

In Memoriam Pietro Segantini

Dne 11. května 1995 ve věku 55 let Pietro Segantini z Malojy (Engadin) náhle a nečekaně zemřel. Byl jedním z vedoucích lékařů na traumatologickém oddělení nemocnice v Usteru poblíže Curychu a nadšeným horským vůdcem. Založil Lékařskou komisi UIAA* v roce 1981 v Luganu a sedm let vedl tuto komisi, než se stal prezidentem celosvětově působící UIAA organizace. Jeho brilantní ideje ve velké míře vytvořily profil UIAA.

Prostřednictvím svých aktivit se Pietro Segantini stal mezinárodně uznávaným expertem pro horskou medicínu – díky jeho iniciativě, například, bylo možné založit Mezinárodní společnost horské medicíny. Byl také hybnou silou pro celosvětový rozvoj alpinismu včetně sportovního lezení, které se díky jeho iniciativě stalo olympijskou disciplínou.

Každý, kdo ho znal, byl fascinován jeho osobním kouzlem, neuvěřitelným dynamismem, organizačním talentem, výmluvností a schopností formulovat myšlenky, diplomatickou dovedností, a nade vše jeho pozoruhodnou, silnou, pozitivní a altruistickou osobností.

Měl jsem ty výsady, že jsem mohl pracovat s Pietrem po dobu více než patnácti let. Na každého, koho znám, zapůsobila Pietrova naprosto nevyčerpatelná energie a jeho oddanost velkým idejím. Ptával jsem se ho a často i sebe, odkud bral svoji zdánlivě neomezenou sílu, která mu dovozovala tak intenzivně pracovat. Byla tou pouze tížadost, posedlost vlastními idejemi, uznání, které se mu dostávalo ze všech stran, nebo profesionální úspěch? Typicky pro něj, odpovědi se vyhnul.

Potom, náhle, Pietro ukončil svůj život. Vysoko v osamělém lese obklopen svými milovanými engadinskými horami. Byla to zoufalá reakce na urážlivý konflikt s nekompetentními politickými představenými, kteří mu záviděli jeho profesionální úspěch: pod průhlednou záminkou zamýšleli uzavřít jeho lékařské oddělení, jeho celoživotní dílo, kterým Segantini, paradoxně, učinil provinční nemocnici v Usteru světově známou. Jaká omezenost! Nicméně, jako sebejistý a obětavý bojovník byl příliš hrdý, a předpokládám, již také velmi vyčerpaný, aby opět bojoval proti tak hroznému bezhlavosti.

Zůstali jsme nejen v nevyslovitelném smutku, v nevyjádřitelné soustrasti s truchlící rodinou, a ve velkém pobouření – ale také jsme si museli uvědomit skutečnost, že led, po kterém lidé jako my, oddaní idejím převyšují běžný obzor, tancují, může být velmi tenký...

Ve skrytém koutě pohoří Karakoram na moréně Baltorského ledovce je "Gilkeyho pyramida" s pamětním kamenem věnovaném horolezci, který se zabil na K2. Neuměle je do kamene vytesán verš s Homérovou Iliadou:

SMRT JE OSUD,
A KDYŽ PŘIJDE HODINA ČLOVĚKA,
DOKONCE ANI BOHOVÉ MU
NEMOHOU POMOCI,
JAKKOLI HO MILUJÍ.

Dr. Franz Berghold, prezident Lékařské komise UIAA; překlad: Dr. P. Vesel

* Mezinárodní horolezecká federace (UIAA, Union Internationale des Associations d'Alpinisme, International Climbing and Mountaineering Federation)